

አሁንም የድሮው ችግር ሲደብደብስ
ግልፅ ውይይት
አስተያየትና የመፍትሔ ሃሳቦች

ከ ቀለሙ ሰሜነህ

አፕሪል/ሚያዝያ 2007/1999ዓ.ም

!

መግቢያ

ይህችን ጽሁፍ ስጀምር ብዙም ለማለት አልከጀልኩም ነበር። የነገሩ ክብደትና ጥልቀት ግን በዋሃ አልለቀቀኝም። ስለዚህም ሳትሰላቹ እንድታነቡኝ እጠይቃለሁ።

ሰሞኑንን ተቆርቋሪ አትዮጵያውያን በእንግሊዝኛ ቋንቋ ስለተቃዋሚው ዳያስፖራ ፖለቲካ አስተዋጽኦ ደጋግመው ጽፈዋል። መልካም ጅምር ነው። ከንግዲህ አትዮጵያ ውስጥ አዋንታዊ ለውጥ ሊመጣ የሚችለው በውይይትና በሰላማዊ መንገድ፣ በመግባባት በ “እነካ -ስጠኝ” ነው። ጥላቻና መናናቅ ላይኔና ለሁሉም መቅረት አለበት። የሁሉ-ቀርነት፣ የ እውቀት ማነስ ምልክት ነውና!

.....

ካለፈው የ አትዮጵያ አገራዊ ምርጫ ወዲህ ሃሳቤን በ አመክሮ ለመግለፅ ስሞክር ይህ የመጀመርያ ጊዜየ ነው። ነገሩን አዙሬ አገላብጫ አየሁትና ዋናው መሰረቱ በዚህ ፅሁፍ ላይ ያሰፈርኩት ሆኖ አገኘሁት። እነሆ ሁላችንም በሚገባን ቋንቋ ከዚህ በታች እዘረዝረዋለሁ። ብዙ የ እንግሊዝኛ ቋንቋ የሚከብዳቸው ወይም የማይችሉ ወገኖቻችን አሉና እነሱን ለማግኘት ስል አማርኛን መርጫለሁ፤ ለብዙ ጊዜ እጄ (አይምሮዬም) የተለማመደው የንግሊዝኛ ጽሁፍ ዘይቤውን ስለሆነ አንባቢው ይህንን ችግሩን አውቆልኝ በጎደለው እያሟላ እንዲያነበው እጠይቃለሁኝ።

ሌላም የምለው አለኝ። አነሳሴ እውነቱን ለማሳወቅ ብቻ ነው። ምንድነው እንዲህ የሚያበጣብጠን ብሎ ሁሉም ራሱን እንዲጠይቅ አፈልጋለሁ። በመሃከላችን ብዙ ወጣቶች ወደ ፖለቲካው እያተኮሩ ያሉ አሉ። ሁሉንም ነገር ሳያዩት፣ ያለፈ ያገራቸውን ታሪክ ሳያውቁ በዳያስፖራ ፖለቲካ ውስጥ በጭፍን እንዳይገቡ ከሁላችንም የምናውቀውን ያክል እንድናካፍል አገራዊ ግዴታ አለብን። ይህም አነዱ ዓላማዬ ነው። በዚህ ጉዞየ አላሰፈላጊ ቃላት ከተጠቀምኩኝ ሰውን ለማስቀየም ብዩ እንዳልሆነ አንባቢው እንዲረዳልኝ እፈልጋለሁ።

.....

በዚህ ጽሁፌ አንድ እርምጃ ወደ ሁሉ በመሄድ የተረሳ ወይም የተደብደብሰ የመሰለኝን ትልቅ ችግር ማንሳት እወዳለሁኝ። የዲያስፖራው ፖለቲካ ለምን ይህ አሁን የያዘውን የጥላቻ መልክ ያዘ ለሚለው ጥያቄ በመጠኑም ቢሆን መልስ ይሆናል ብዩ እገምታለሁኝ።

መካረሩ፣ መጠላላቱ፣ መፎካከሩ የበዛው በ ኤኮኖሚው፣ በዲሞክራሲያዊ አስተዳደር፣ በሰዎች አጠቃላይ መብት አተረጓገም ቅራኔ ወይም ልዩነት ስላለ አይደለም። ይህ

መኖር የሚገባው፣ ሁሉም አገር ያለ ነገር ነውና። ወይም ያለው መንግስት ፀረ-ኢትዮጵያ ስለሆነ አይደለም። እንደዚያ አድርጎ ማሰብ ከኛ የበለጠ ኢትዮጵያዊ የለም ማለትን ያስከትላልና። እንዲህም ማለት ግብዝነት ነውና። ዋናው የነበረውና ያለው ችግር የብሄር ጥያቄ አፈታት ላይ ነው። ይህንን ከካድን ዋና በሽታችንን ካድን ማለት ነውና ይህ እስከሆነ ድረስ ለበሽታችን ምንም አይነት መፍትሄ ማግኘት ዘበት ይሆንብናል።

‘ጎሰኛነት’፣ የሚጠፋው ጎሳዎቹ በ እኩልነት መታየታቸውን ሲያረጋግጡ ነው። የሃይማኖት መካረፍ የሚጠፋው ሃይማኖቶች ሁሉ ያላድለዎና ንቀት ተቀባይነት እንዳላቸው አማኞቹ መተማመኛ ሲያገኙ ነው። ስለዚህ ጎሰኛነት የሚጠፋው ‘ጎሰኛው’ ያነሳውን ጥያቄ ስናነሳና መፍትሄውን ስንሻ፣ ‘አክራሪው’ ያነሳውን ችግር ስንመረምርና ሲገባን ስለዚህም ሁላችንም ስንግባባ እንደሆነ ማወቅ ያስፈልጋል። መከባበርና መግባባት የሚመጣው ደግሞ ያገራቱ ህግ ለሁሉም እኩል ሆኖ ሲያገለግል ነው።

ይህ ሲባል ሌሎች ችግሮቻችን በቀላሉ ይታያሉ ማለት አይደለም። ገና ጀማሪዎች ስለሆንን ጨዋ የሆነ የፖለቲካ ልዩነት አፈታት ልምድና ባህል የለንም። ሓይል ይቀድማል። ትናንሽ ችግሮች ሥር እየሰደዱ መጥተው ትላልቅ ሆነዋል። ስለዚህም ትኩረት ተሰጥቷቸው መፈታት ያለባቸው ችግሮቻችን እንደሆኑ እንገነዘባለን።

ዓላማው፡- ለምን አስፈለገ?

የዚህ ጽሁፍ ዋና ዓላማ ስለተነሳው ርእስ ላንባቢዎች ትምህርት ወይም ግንዛቤ ለመስጠት አየደለም። ሰለብሔር ጥያቄ ተደጋግሞ የተባለ ስለሆነ ሁላችንም መጠነኛ እውቀት ይኖረናል። ዋናው አላማ ተቃዋሚ ሃይሉ መሠረታዊ የልዩነት ነጥብ እንዲጠራ ለማድረግ ነው። ይህ አሁን ተደባላቂ ያለውን አገራዊ ፖለቲካ አጀንዳና የጥላቻ ፖለቲከኞችን አካሄድ አንባቢው ጠልቆ እንዲረዳው አስተዋጽኦ ለማድረግ ነው። ትክክለኛውን የትግል ዘዴ ይዘው ለፍትሃዊ አስተዳደር የሚታገሉትን ፓርቲዎች መርዳት የምንችለው ማን ምን እንደሆነ መለየቱ ላይ የምናውቀውን ስናካፍል ነው። ለፍትህና ለርትዕ፣ ለተሻለ አስተዳደር በስላማዊና ጨዋ (ሲቪል) መንገድ የሚታገሉት አገር በቀል ፓርቲዎች የ አክራሪዎች ሆሆታና ጩኸት በዝቶባቸው አንገታቸውን እስከመድፋት የደረሱበት ጊዜ ላይ ያለን ይመስለኛል። በጣም ጥቂቶቹ ደግሞ በጩኸቱ ተደናግጠው ሀሊናቸው የሚነግራቸውን ትክለኛውን ነገር ለማድረግ እጃቸውን ሲይዛቸው እንመለከታለን። ባሁኑ ጊዜ ከውውይት ይልቅ ጩኸቱ ስለበረከተ ገለባው ገዝፎ ጥሬው የታመቀበት ደረጃ ላይ እንገኛለን። በዚህ ከቀጠልን ላገራችን የምናደርገው አስተዋጽኦ እጅግ አናሳ ከመሆኑም በላይ ቢኖርም አሉታዊ ነው።

.....

ከትግል ታሪካችን በትንሹ

ካንድ ወዳጆ ጋር ስንጨዋወት ያለፍንበትን የትግል ታሪክ ሳናነሳ በድፍኑ ውይይት መጀመር አስታማሪነቱ ጎደሎ ይሆናል ሰላላኝ ከብዙ በጥቂቱ አንባቢ ያለፈውን እንዲዘክር ትንሽ ልበል። ስለ ኢትዮጵያ ተማሪዎች እንቅስቃሴ በበለጠ ለመረዳት የሚፈልግ ሰው የ ፈንታሁን ጥሩነህን መጻፍ “The Ethiopian Students: Their Struggle to Articulate the Ethiopian Revolution -1990” እንዲያነብ ልጠቅም እፈልጋለሁ።

የ ኢትዮጵያ ግራ-ዘንበል አሰተሳሰብ በተደራጀ መልኩ የጀመረው በ ኢትዮጵያ አቆጣጠር በመጀመርያ 1950 ዎቹ ገና የ አዲስ አበባ ዩኒቨርሲቲ ኮሌጅ (ያሁኑ ዩኒቨርሲቲ) በተቋቋመበት ጊዜ ነው ማለት ይቻላል። ያኔ ገና ተማሪዎቹ የጄነራል መንግሥቱ ንዋይን መፈንቅለ መንግስት ሙከራ ሲደግፉ። ብዙም ሳይቆይ በየካቲት 1957 አ.ም የመሬት ላራሹ ጥያቄ ተነሳ። ይህ የ መጀመሪያው የኢትዮጵያ ስር ነቀል ህበረ-ተሰባዊ (ሶሻል) አብዮት ጥነስስ ነበር ማለት ይቻላል። ይህ አቋምና ጥያቄ ከማንኛውም ይልቅ የ ደቡባዊ ኢትዮጵያን ጥያቄ የሚያነጻባርቅ አዲስ ጅምር ነበር።

የዩኒቨርሲቲውና ባጠቃላይም የተማሪው ክፍል ድርጅታዊ አቋሙን ሲያጠናክር ቆይቶ፣ በ1962 ዓ.ም የጥላሁን ግዛው መመረጥና እሱን ተከትሎ የ ታዋቂው ዋለልኝ መኮንን የብሄሮች ጥያቄ ትንታኔና አቋም ሁለቱን መሰረታዊ የኢትዮጵያ ጥያቄዎች -የመሬት ላራሹ ጥያቄና የብሄሮች ጭቆና ጥያቄ ለመጀመርያ ጊዜ ስር ሰደው ዋናነት ያዙ።

አንባቢው ሊያስተውለው የሚገባ ነገር ቢኖር እነ ዋለልኝም ሆኑ ሌሎች ታጋዮች የመሬትንና የብሄር ጥያቄን ሲቀበሉ ከስሜት ተነስተው አይደለም። የ1940ዎቹ የቀድሞው ወያኔ አመጽ በትግራይ፣ የባሌ እንቅስቃሴ በጠቃላይ የመጫ-ቱለማ እንቅስቃሴ በ ኦሮምያ ጎልተው ከሚታዩት የህዝብ እንቅስቃሴዎች ዋነኞቹ ናቸው።

ሁኔታዎች በጣም በፍጥነት የሚጓዙበትና ‘ግራውና ቀኙ’ ፖለቲካ አሰተሳሰብ ጎልቶ መውጣት የጀመረበት ጊዜ ነበር። ጥላሁን ግዛው ካንድ አመት በፊት በመኮንን ቢሻው (ሒላ ዶር መኮንን - ነፍሳቸውን ይማረውና አሁን በቅርቡ በሞት የተለዩን) ተሸንፎ አሁን መሪነቱን የያዘው የግራ መስመሩን አካሮ ገፋው። በዚህም የተነሳ ስለጣኑን የጨበጡት የገዛ ዘመዶቹ ባንዲት ምሽት ረሸኑት። የማያውቅ አንባቢ ካለ ጥላሁን ግዛው የንጉሰ ነገሥቱ ልጅ የ ልዑል መኮንን ባለቤት ወንድም ነበር።

የተማሪው እንቅስቃሴ ግን አየተጠናከረ መጣ። ከጥቂት ጊዜ በሒላ ለዘልዓለም ስማቸው የማይረሳው የንቅስቃሴው መሪዎች ከስሙ-ጥሩው ታጋይና መሪ ብረሃነመስቀል ረዳ ጋር ሆነው ለስርዓቱ ያላቸውን ተቃውሞ በግልጽ ለ ዓለም በማሳየት የኢትዮጵያን አይሮፕላን በመጥለፍ አገር ለቀው ሄዱ። የ ዓመጸ ትግሉ ተጀመረ። ፋኖው ተሰማራ!!

(እዚህ የብርሃን መስቀልንና ጓዶቹን ስም እንደዋዛ አንስቼ አልፌዋለሁ። አቶ ብረሃነመስቀል አንዳንድ የድሮ ተቃዋሚዎቹ እንደጻፉት ሳይሆን በጣም ብልህ፣ አዋቂና ባስተሳሰቡ ጥራት (ክላሪቲ) የነበረው ሰው መሆኑን አጥብቀው የሚያውቁት በህይወት ያሉ ሰዎች ይናገራሉ። ጊዜው ሲፈቅድና ሲያመቻቻው የነበሩት የእውነት መልዕክተኞች እውነቱን እስኪነግሩን ድረስ እንግዲህ መጠበቅ ነው።)

በዚህ ጊዜ ነበር አገራዊ የሆነ የሰርዮ-አደር/ላባደር ትግል ነው የሚሻለው ወይስ የብሔር ትግል ነው የሚበጀው የሚል ጥያቄ ማንሰራራት የጀመረው። ባንድ በኩል አብዛኛውን የ ኢትዮጵያ ተማሪዎች ያቀፈው ቡድን በመነጣጠል ትግሉን ከመግፋት ይልቅ ባንድነት ብንነሳና ብንታገል አገሪቱን ባፋጣኝ ነፃ እናደርጋለን ሲል ሌላኛው አነስተኛው ቡድን ደግሞ መደራጀት የሚቀለው በብሄር ሲሆን ነው የሚለው በሌላ ሆነው ክርክሩ ይካሄድ ነበር። በብሄር ጀምረን ሌላ አንድነት እንመስርት የሚለው በዚያን ጊዜ ከስተራተኛክ ጥያቄ ይልቅ የታክቲክ ጥያቄ ሆኖ ባብዛኛው ይቀርብ ነበር። በተለይ የ ህወሓት (ቲፒኤልአፍ) አስተሳሰብ እስከመጨረሻው ድረስ ይህን አቋም አቀንቅኖ ነበር የተጓዘው። ሁዋላም በኢህአዴግ የተመራው የ ኢትዮጵያ ፈደራላዊ ሥርዓትም ይህንን አቋም ነው ያነጸባረቀው።

ባጠቃላይ የተማሪው ማህበራት የ ኢትዮጵያን የብሄሮች ጥያቄ ማስተጋባት ጀመሩ። የብሄርና የመሬት ጥያቄ -በተለይ በደቡባችን የማይገነጣጠሉ ጥያቄዎች ናቸው ተባለ። “የብሄሮች መብት እስከመገንጠል ድረስ” የሚባለው አቋም የዋነኛውና የብዙሓኑ የ ኢትዮጵያ አብዮታዊ እንቅስቃሴ አቋም ሆነ ። አሁን በብዛት የሚኮነነውና ኢህአዴግ በሕገ-መንግስቱ ‘አነቀጽ 39’ ያካተተው የዜጎች መብት ያኔ የሁላችን አቋም የነበረ መሆኑን መረዳት መፍትሄ ለማግኘት ለምናደርገው ሙከራ ግንዛቤ ይሰጠናል ብዬ አስባለሁ።

እዚህ ላይ አንባቢው በሚገባ ሊገነዘበው የሚገባው ነገር የብሄር ጭቆናን አስመልክቶ ሲካሄድ፣ ሲቀነቀን የነበረው አሰተያየት ከማነኛውም ወገን ቢሆን የነገሩን አሳሳቢነት የሚያነጸባርቅ ነበር። ማንም ቢሆን አሁን እንደምንሰማው የብሄር ጭቆና አልነበረም የሚል እዚህ ግባ የሚባል ተቃዋሚ ሃሳብ አልተስተዋለም። ሌላው ቀርቶ ክፉው የደርግ መነግሥት ሳይቀር የብሄሮችን ጭቆና ተቀብሎ የራሱ መፍትሄ ለመስጠት ፕሮግራም አወጥቶ ይነቀሳቀስ ነበር።

ሁኔታዎች ይቀያየራሉ ግን መስመራቸውን፣ ያለፈውን እውን ታሪክ አይሸሩም። ያኔ የነበረው እንቅስቃሴ ስሜታዊነት የበዛበት ተመክሮ ያልነበረው፣ በወጣትነት የችኩልነት ጠባይ፣ አርቆ አለማሰብ ጉድለት፣ ወዘተ.. የተነሳ ብዙ ስህተቶችን የሰራ እንቅስቃሴ ነበር። ግን ባንድ ነገር አይታመም። ይኸውም የጭቆናውን ዓይነትና መጠን ያላንዳች ክህደት አሳምሮ ያስተጋባና ያስተዋወቀ ትውልድ ነበር።

አሁን ታዲያ የመደብና ያስተዳደግ ጉዳይ ሆነና አንዳንድ በድሮው ጊዜ በግንባር ቀደምትነት ትግሉን ሊመሩ ሲከፈሉ የነበሩ ሳይቀሩ ዘርና ፊውዳላዊ አስተዳደራቸው፣ ‘አንቱ በሉን’ ባይነታቸው አሸንፏቸው አጥፊ ሚና ሲጫወቱ እያየናቸው ነው። ያስታርቃሉ ያልናቸው ሲያጣሉ፣ ይባስ ብለው እሳት ሲጭሩ በሃዘኔታ እያስተዋልናቸው ነው።

እንዳው ለነገሩ ለመሆኑ ያኔ 'የብሀርች መብት እስከመገንጠል ድረስ' ብሎ ሲያስተጋባ የነበረው የብዙሐኑ ቡድን ስልጣን ቢይዝ ኖሮ ከ ኢህአዴግ የተለየ አቋም ይኖረው ነበርን? ያኔ የነበሩትና አሁን በህይወት ያሉት ይህንን ጥያቄ ራሳቸውን ሲጠይቁ ምን ይሰማቸው ይሆን?

.....

አሁንስ የት ነው ያለነው?

ይህ ያሁኑ የ ኢትዮጵያ አስተዳደር/ መንግሥት ባገር ከፋፋይነት፤ በገነጣጣይነት ይታያል። ዕውነትነት አለው? ይህ ጥያቄ ወሳኝነት ያለው ጉዳይ ነውና ሳይበዛ ባጭሩ የሚገባኝን ያክል ለማካፈል እፈልጋለሁ። በርግጥ ሌሎች የጋራ የሆኑ ችግሮች (ህግ መከበር፣ መልካም አስተዳደር፣ዲሞክራሲ፣ ኢኮኖሚ ወዘተ.. የመሳሰሉ ሌሎች አጀንዳዎች - ሁለ-ገብ (ዩኒቨርሳል) የሆኑ የጋራ አጀንዳዎችን - የከፋፋይነት ባህሪ ስለሌላቸው በዚህ ጽሁፌ አላነሳም። ጊዜና ቦታ ሲያገጣጥም በሰፊው ለወደፊቱ የምንወያይባቸው ጉዳዮች ናቸው።

.....

የ ኢህአዴግን መንግሥት ከተቃዋሚ ፓርቲዎች ቅራኔ አፈታት አኳያ፤ ከ ኤርትራ ጥያቄ አፈታት አንጻር፤ የሰውን ሃሳብ ከመቀበል ድክመት አኳያ የምንቃወመው፤ ከኤኮኖሚ ዕድገትና ፖሊሲ፤ ካጠቃላይ አስተዳደር አንጻር ደግሞ የምንደግፈው እንዳለን ሁሉ ሙሉ በሙሉ ይህንን መንግስት የሚኮንኑ የህዝብ ክፍሎች መኖራቸውን እንገነዘባለን። በተለይ በውጭ አለም። ባንጻሩ ደግሞ ያለውን ገዢ ፓርቲ ከነስህተቶቹ የሚደግፉት አሉ። ይልቁንም በጥላቻ ረድፍ ላይ የተሰለፉትን ስንመለከት ዋናው መንስኤ በዚህ ጽሁፍ ላይ የሰፈረው ነጥብ ነው ብዬ አምናለሁ።

.....

ስለዚህ መንግሥት ከፋፋይነት ተደጋግመው የሚነሱት ነጥቦች የሚከተሉት ናቸው።

- 1) አገሪቱን በብሄር (አክራሪዎች ጎሳ ይለታል) የሚከፋፍል ፈደራሊስት አገዛዝ መሰረተ።
 - በዚህም የተነሳ ያነዱ ብሄር ተወላጅ ሌላ ክልል ዉስጥ ሄዶ መሰራት አልቻለም፤ መድልዎ ይደረግበታል ወይም ለመድልዎ በር ከፈቷል
 - አለመተማመንና መጠራጠርን ፈጥሯል፤
 - ለወደፊቱ አንዲት ጠንካራ ኢትዮጵያ እንዳትገነባ የሚያደርግ ደካቃ አስተዳደር ነው።
- 2) ለተወሰኑ ክልሎች አድልዎ ያደርጋል የሚሉ ናቸው።

የኢሕአዴግ መንግሥት እነዚህን ተቃዋሚ ሃሳቦች አሌ ዩላል።በተለይም፦

- 1) ዋናው የ ኢትዮጵያ ችግር የነበረው የብሔር ጭቆና ነው ስለዚህም ዋናው መፍትሄ ብሄሮችን ማሳልበት (ኢ.መ.ፖ.ው.ር.ምነት) ነው።
- 2) ብሄር/ብሄረሰቦችን ማሳልብት መከፋፈልን ሳይሆን በኩልነት የተመሰረተ አንድነትን ነው የሚያመጣው ብሎ ይከራከራል።
- 3) ለተወሰኑ ክልሎች መድልዎ አይደረግም - ለተጎዱት ግን ማስተካከያ ድጎማ (ኢኳላይዘሽን) ፕሮግራም አለን ይላል።

ሐቁ ወይም እውነቱ የት ላይ ነው? አንዳንዴ ሃቁ እንደተመለካቹ እንደሚለያይ ብገነዘብም እኔና እንደኔ የሚያስቡት እንደምናየው ለማቅረብ እሞክራለሁኝ።

እዚህ ላይ ልዩነቶቹ እነዚህ ብቻ ከሆኑ ለምንድነው ጦር የሚያማዝዝ ያክል ልዩነትና የጠላትነት ስሜት የሚሰተዋለው? በተለይ በውጭ አለም ባለ ኢትዮጵያውያን መካከል? ብሎ የሚጠይቅ ሰው በብዛት ይኖራል ብየ አስባልሁ። ዕውነትም እንቆቅልሹ እዚህ ላይ ነው። መደምደሚያው ላይ ልመለስበት እሞክራለሁ።

II

የብሔር ጥያቄ ነበር ወይስ አልነበረም?

ለመናገር ያህል ብዙ የዚህ ርዕስ ተተቺዎች የብሄሮችን እኩልነት ማን ካደና ነው ስለዚህ ነገር የሚጻፈው ብለው እንደሚተቹ አስቀድሜ እገነዘባለሁኝ። እንዳው ለይስሙላ መናገርና ማመን ለየቅሉ ናቸው። ተሸፋፍኖ ቀረበ እንጂ ዋናው የዲያስፖራ የፖለቲካ ተቃውሞ ኢህአዴግ ለምን ክልል ፈጠረ፣ የብሄሮችን መብት የሚደነግግ ህግ በ ህገ-መንግሥቱ አካተተ ከሚል የተነሳ ነው። ይልቁንስ መካዱንና ማስመሰሉን ትቶ፣ በሽታን አውቆ ስለሆነ ለሁላችንም ሕዳሴና አዲስ ያንድነት ጉዞ የሚያስጀምረን ለራሳችን ስንል የእውነትን መንገድ እንያዝ።

እናም ትልቁ ጥያቄ ይህ ነው። ኢሕአዴግ የብሄርን ጥያቄ እንዴት ፈታው ወይም ሊፈታው ሞክረ የሚለው ነገር ሊያከራክረን ይችላል። ኢህአዴግ ተጨባጭ ክልል በመቀየስ (ፊዚካል ዲሞክራሲን) ፈታሁት ይላል ከቅን ልቦና ተነስተው የሚቃወሙት ደግሞ ክልሉ ተጨባጭ ከመሆን ይልቅ ግንዛቤያዊ (ቨርቹል) ሊሆን ይገባል ይሉታል። ትልቁ ፈተና ግን ላይ የቀረበውን ጥያቄ-የብሄሮች የቆየ ጥያቄ-መመለሱ ላይ ነው።

.....

ግልጽና ክፍት በሆነ አይምሮ ለተመለከተው ጥያቄው ከባድ አይደለም። ነገሩን ከሁለት አቅጣጫ በመምጣት ማየት ይቻላል። አንደኛው አቅጣጫ የተከለሉት ብሄረ-ሰቦች ስለመከለላቸው የራሳቸው አመለካከት እንዴት እንደሆነ መመልከት ሲሆን፣ ሁለተኛው መንገድ ደግሞ ከክልሉ ውጭ የሆኑ ህዝቦች ከጥቅማቸው አኳያ ማየቱ ነው።

.....

ይህ በጣም አስፈላጊ ግንዛቤ ነው። ነገሮች ተደጋግመው ስለተነገሩ ብቻ እውነትነት አላቸው ማለት አይደለም። ለምሳሌ ከጥቂት አመታት በፊት በዶ/ር ብርሃኑ ነጋ የሚመራው የኢትዮጵያ ኤኮኖሚክ ጥናት ድርጅት የገጠሩን መሬት ሰሪት አስመልክቶ ጥናት አካሂዶ ነበር። ያኔ አብዛኛው ገበሬ አሁን ባለው ሰሪት ከሞላ-ጎደል የሚሰማማ እንደሆነ ነበር ያሳየው ጥናቱ። ያገራችን ምሁር ግን ቀን ተሌት የመሬት ሰሪቱ መቀየሩ ግዴታ ነው እያለ ይጽፋል። እነግዲህ ጥናቱ ጎደሎ ነው ብሎ መከራከር ይቻል ይሆናል። ሆኖም ግን እስካሁን ድረስ የዚያን ጥናት ብክነት የሚያሳይ ሌላ ነገር (መረጃ) አላየሁም።

ወደ ዋናው ነጥባችን እንመለስና የሚከተሉትን ጥያቄዎች እንመልከት፡-

ሀ) አሁን በክልል ተደራጅተው የሚገኙት ሕዝቦች አካላሉን -ከብሄር መብት አኳያ እንዴት ያዩታል?

ለ) ይህን አካላለል ተቃውመው የሚነሱ ብሄረ-ሰቦች ካሉ እስካሁን ድረስ ተቋውሟቸውን ያሰሙበት ሁኔታ አለ?

እኔ እስከማውቀው ድረስ ብብሄር በመከለላቸው ምክንያት ተቃውሞ ያሰሙ ህዝቦች አልተመለከትኩም። እንዳውም ባነፃፉ የክልሉ ዋና መገለጫ በሆነው በቋንቋና ባህል መከበር ደስተኞች መሆናቸውን ነው የምንገነዘበው። ተቃውሞ ቢኖር የብሄር-ብሄረሰብ መበታተንን ያለመገንጠል የሚታሰብ (የተሟላ) አይደለም ከሚሉት ነው (ለምሳሌ ኦነግ ና ሶማሌ ነፃ -አውጪ ግንባር)።

ይህ የብሄረ-ሰቦች መብት መከበር ጉዳይ - ካሁን በፊት የመብት ረገጣ - (ቢያንስ የብሄረ-ሰቦች ባህልና ቋንቋ ረገጣ) እንደነበር ያሳያል።

እዚህ ላይ ቋንቋና ባህል ለማከበር የብሄር ክልል ግዴታ ነወይ የሚል ጨዋ ጥያቄ መነሳቱ ትክክል ነው። ቊላ እንመለስበታለን።

ከሁሉም በፊት ግን አንድ ነገር አስተውለን እንለፍ። አንድ የህብረተሰብ አካል ወይም ግለሰብ የሚሰማኝ ይህ ነው ብሎ ሲነግረን -አይ! ተሳስተሃል እንደዚያ አልተሰማህም ብሎ መተነበይ አይቻልም። ሲሆን-ሲሆን ለምን እነዲህ አይነት ስሜት ተሰማው ብሎ አብሮ መፍትሄውን መፈለግ ካልተቻለ ደግሞ ደጉን መመኘት ነው።

የምንገነዘበው የተለያዩ ብሄረ-ሰቦች ሰዎች ቋንቋና ባህላቸው በመከበሩ ምክንያት ደስ መሰኘታቸውን ነው። ይህ የመብት መከበር እውን የሚሆነው ደግሞ በቦታና ጊዜ (ታይም ና ሰፔስ) -ክልል ነው። ይህ ትክክለኛና ዋና ግንዛቤ ነውና ስሜታዊነት ባልበረዘው መንገድ ሊታይ ይገባል።

አይ! ህዝቦቹ ራሳቸው በቋንቋ - ባህል አነጻጽ መከለላቸውን ተቃውመዋል የሚል አሳማኝ መረጃ ከቀረበልኝ ከላይ ያልኩት ትክክል አይሆንምና አካሄዴን አስተካክላለሁ።

እኔ አውቅልሃለሁኝ ማለቱ ይቅር ለማለት ያክል ነው።

የብሔር ጥያቄ ነበር ወይስ አልነበረም? የሚለውን ለመመለስ ሌላኛው መንገድ ታሪክን መለስ በሎ መመልከት ነው። በተለይ ወጣቱ ትውልድ የነበረውን ጭብጥ ታሪክ እንዲያውቅ የማድረግ ግዴታ በኛ ትንሽ በዕድሜ በገፋነው ጫንቃ ላይ ወድቋል። ግዴታችንን የምንወጣው ያለፈውን እውነት በምስክርነት ላዲሱ ትውልድ ስናስተላልፍ ነው። መጥፎ ታሪካችን እንደገና እንዳያንሰራራ ይረዳልና።

የድሮ ገዢዎች ገዢነታቸውን ለማረጋገጥ፣ ሃይላቸውን ለማሳየት ሲሉ ከመንግሥት ትዕዛዝ ያፈነገጡትን ሰዎች መቀጣጫ እንዲሆኑ ፈታቸው በማረሻ እንዲተኮስ አድርገዋል። በዚህም ተግባራቸው የከረረ የጥላቻ መርዝ በትነዋል። ባንዳነድ ክልል ሀዘቦች መሬታቸው ላይ ቀላድ እንዲጣል አድርገዋል (መሬት አልባ ገባር ሆነዋል)። ይህ ጉዳቱ ከደረሰባቸው አዛውንት አያቶችና ቅድመ-አያቶች የሰማሁትና ያየሁት፣ ይዞታውንም ራሴ የተመለከትኩት ነው። ተረት ተረት ወይም የይስሙላ ወሬ አይደለም።

ያየነው (ያየሁት) ሰዎች ያለቋንቋቸው ሲዳኙ ነው። እድለኞች ከሆኑ አስተርጓሚ ይመደብላቸው ነበር። ያማርኛ ቋንቋ ፈተና ካላለፉ የከፍተኛ ትምህርት እድል ሲነፈጋቸው ማየታችን ነው ሁላችንም አሌ ለማለት የሚያዳግተን ታሪክ። አዎን! የዛሬውና የነገው ትውልድ ሊያውቀው የሚገባ ነገር ቢኖር ከትላነት ወዲያ የነበሩ ወጣቶች - በሌላ የትምህርት ዓይነቶች ከፍተኛ ውጤት ያመጡ ወጣቶች - አማርኛን በሚገባ ባለማለፋቸው ብቻ ዩኒቨርሲቲ ትምህርት ይነፈጋቸው እንደነበር ነው። የመሃል አገር ሰዎች -ሰሜናውያኑ ኤርትራውያን ሳይቀሩ መሬታቸውን ሲወስዱባቸው ነው (የተበዳዮቹን)። ባህላቸው ሲንቋሸሸና ሲጥላላ ነው። ይህ ዕውነታ ነው። ከዕውነታውም በጣም ትንሹ። ፋክት ይሉታል እነግሊዝኛ ተናጋሪዎች። በነዚህ እውነታዎች የተነሳ -ተጨባጭና ዓይምሯዊ (ሳይኮሎጂያዊ) በሆነ መንገድ የተጎዱ ሀዘቦች ነበሩ።

ይህንን መሠረት አድርገው ነው የብሄር እንቅስቃሴዎች ኢትዮጵያ ውስጥ የተስፋፋትና መጨረሻም አሸናፊ የሆኑት። በርግጥ የኤርትራው ሁኔታ ሌላ ገፅታ (ዳይመንሽን) እንደነበረው አስተውለን እናልፋለን። የራሱ ጣጣ አለውና እዘያ ውስጥ ገብቼ ያንባቢን ጊዜ ማባከን አልሻም።

ይህንን ሃቅ ተቀብለን ከተጓዘን የተቀረው መንገድ ጨርቅ ይሆንልናል።

III

የብሄር-ክልል አስተዳደርና ችግሮቹ

ያለብንን ችግር ማወቅ ማለት መፍትሄውን ለማግኘት ከግማሽ መንገድ በላይ አብረን ተገዘናል ማለት ነውና ከዚህ በኋላ ያለው ውይይታችን እስከዚህም ያከራክረናል ብዬ አላምንም።

ትልቁ የ ኢትዮጵያ ችግር አገራችን ሁሉንም እኩል ታሰተናግድ ነበር፤ የብሄር ጭቆና የሚባል ነገር አልነበረም፤ ይህ የከፋፋዮችና የፀረ-ኢትዮጵያ ሴራ ነው፤ ወዘተ.. በማለት በ ኢትዮጵያዊነት ስም ጥላቻን የሚያስተናግዱት ናቸው። ችግሩ ከታመነ ግን ወደፊት አብሮ ከመገሰገስ የሚያግደን ነገር አይኖርም። በነገራችን ላይ እንዲህ ዓይነት አመለካከት ያላቸውን ወገኖቻችንን ማግባባት አነዱ ተግባራችን

ከመሆኑ ጋር አያይዞም ይህ አመለካከታቸው በ ኢትዮጵያ የፖለቲካ ሂደት ውስጥ አስተዋጽኦው አሉታዊ መሆኑን የመንገር ግዴታ አለብን ብዬ አምናለሁኝ።

.....

ለምሳሌ አስተውሎ ላየው ቅንጅት የተባለው ደርጅት ለ1997 ምርጫ በ1997 ዓ.ም ሲመሰረት አንዱና ዋናው መለኪያው በብሄር የተደራጁ ፓርቲዎችን በውስጡ አለማስተናገድ ነበር። አፍራሽንጂ ገንቢ አድርጎ ሰላላቸው። ይህ ደርጅት የብሄሮችን ጥያቄ በቀጥታ ባይቀበልም ችግሩ እንዳለ ሳይገነዘበው አልቀረም።

.....

እንመለስበታለን ብለን ያለፍነው ነገር ነበር። የብሄር ጭቆና ነበር ሲባል ጨቋኝ ብሄር ነበር ማለትን፣ በዚህ የተነሳ ያነድ ብሄር ከሌላው የበለጠ ጥቅም ማግኘትን አያመለክትም። ተጠቃሚዎቹ የነዚያ ጨቋኝ ሥርዓቶች አገልጋዮች ነበሩ። ባገራችን ስናየው ምንም እንኳን አገልጋዮቹ ያማርኛ ተናጋሪዎች በብዛት ቢኖሩበትም አማርኛን የተናገረና ሥርዓቱን ለማገልገል ዝግጁ የነበረ ሁሉ ተጠቃሚ የነበረበት ጊዜ ነው። ያማራ አገር የሚባለውን ቦታ ሁሉ በዚያን ጊዜ ዞሮ ያየ ህዝቡ ከሌላው የ ኢትዮጵያ ህዝብ ባላነሰ መንገድ የተጎሳቆለ እንደነበር ይገነዘባል። ያገኘው ጥቅም ቢኖር ገዢዎቹ በታሪካዊ አጋጣሚ አንድ አይነት ቋንቋ ስለሚናገሩ ብቻ የቋንቋና የባህል ጭቆና ስለባ አለመሆኑ ነው።

ከላይ የተገለጸውን ሙሉ በሙሉ የማይቀበሉ እንዳሉ እገነዘባለሁ። የብሄር ጭቆና ያለ ጨቋኝ ብሄር አይኖርም የሚል የመከራከርያ ሃሳብ ያነሳሉ። እኔ ግን በጥልቀት ነገሮችን ካለመመርመር የተነሳ ድምዳሜ ነው ባይ ነኝ። ችግራችን እንደ ነጭና ጥቁር ጥርት ብሎ የሚታይ አይደለም። ውስብስብ ነው።

ይህንን ግንዛቤ ጠንቅቆ መረዳት እጅግ አስፈላጊ ነው። ከየብሄሩ የመጡ የጥፋትና የመከፋፈል መልእክተኞች ይህን መሰረት አድርገው ነው ሰላምና አንድነት እንዲጠማን የሚያደረጉን ያሉት። የራሱን የወደደ ሁሉ የሌላውን የጠላ በማስመሰል ሰዎች ባህላቸውን ስላከበሩ፣ ቋንቋቸውን ሰላዳበሩና በዚያም ስለተማሩበት አማራንና አማርኛን የተቃወሙ በማስመሰል የ ጥላቻ ዕርሾ የሚጠነስሱትን ሁሉ ቦታ ልናሳጣቸው ያስፈልጋል፣ ወጊዱ ልንላቸው፣ የተሳሳቱንም ልንረዳቸው ይገባል።

በሌላ በኩል ደግሞ ያማርኛ ቋንቋና ባህል በሌላው ላይ ጫና ስለነበረው ብቻ አማራ ጨቋኝ ነው የሚለውን ሃሳብ የሚያጠነጥኑትን የመግሰጽና ማስተማር ግዴታ አለብን። የሁለቱም ጽንፈኛ አስተሳሰቦች የመጨረሻ ውጤት አንድ ነው። ጥላቻን ማስፋፋት።

.....

አድልዎ

በመጀመርያ ከላይ የተጠቀሰውን አስተዳደር -ለተወሰኑ ክልሎች አድልዎ ያደርጋል- በሚል የሚቃወሙትን አይተን እንለፍ። ይህ ነገር አውነትነት ካለው ገለልተኛ አካል ሊመለከተውና ሊታረም የሚገባ ነገር ነው። በዚህ ነገር በብዛት የሚታገው የትግራይ ክልል ስለሆነ በኔ በኩል ይህንን ነገር የሚያጣራ አካል ቢፈጠር የዚህ አባባል መነሻው ምንድነው ለሚለው ጥርት ያለ ሥዕል እንዲኖረን ያደርጋል ሚል ግምት አለኝ። ይህ አካል በክልሉ የሚታየው እድገት (ከሌላው

የበለጠ ከሆነ) ያድልዎ ውጤት ነው ወይስ ህዘቡ ባካባቢው ኢንቨስት ሰለሚያደርግ? መነግስታዊ ያለሆኑ ክልል-በቀል ድርጅቶች በ እድገት ነክ እንቅስቃሴዎች ስለተሰማሩ? - የተጎዳ ክልል ስለሆነ ድጎማ ስላሰፈለገው? -ይህ ሁሉ መታየት ያለበት ጉዳይ ይመስለኛል። በፈደራል ደረጃ ያለው የድጎማ ወይም የበጀት አመዳደብ በግልጽ የሚታወቅ ስለሆነ ነገሩን ማጣራት የሚያስችግር ጉዳይ አይሆንም። የዚህ ጥያቄ መልስ በብዛት በጥላቻ ጎራ ተሰልፈው ያሉትን ሀይሎች ሰሚ ያሳጣል።

በሌላ በኩል የትግራይን ክልል በሚመለከት አንድ ነገር ጠንቅቆ ማወቅ የግድ ያስፈልጋል። መሬቱ በጣም የተጎዳ ነው። እጅግ ከመጎዳቱ የተነሳ አነዳንድ ቦታዎች ገበሬዎች አፈር ራቅ ካለ ቦታ ተሸክመው አምጥተው አዝርእት የሚዘሩበት ሁኔታ ነበር። ይህን አስከፊ ያነድ ዜጋ ህይወት መለወጥ የማይቻለውም ኢትዮጵያዊ ግዴታ ነው። ማንም እንደዚህ ዓይነቱን ችግር አይቶ ችላ የሚል መንግሥት ሃላፊነት የሌለው መንግሥት ነው። እንደሚመስለኝ ይህ የኢህአዴግ መንግሥት ለትግራይ ሀዝብም ሆነ ለሌሎች ተመሳሳይና ልዩ ችግር ላለባቸው አካባቢዎች ልዩ ትኩረት ካልሰጠ ተጠያቂ መሆኑን ማወቅ የሚኖርበት ይመስለኛል።

የ ክልል አስተዳደርና ኢትዮጵያዊነት

ለውይይት እንዲያመች እንጂ እንዚህ ሁለት ሃሳቦች ተቃራኒ ናቸው ማለቱ አይደለም። ለሁሉም ሌላው ስጋት ኢንዲህ የሚል ነው።

አገሪቱን በብሄር የሚከፋፍል ፈዳራሊስት አገዛዝ መሰረተ።

- በዚህም የተነሳ ያነዱ ብሄር ተወላጅ ሌላ ክልል ዉስጥ ሄዶ መስራት አልቻለም፤ መድልዎ ይደረግበታል ወይም ለመድልዎ በር ከፈቷል
- አለመተማመንና መጠራጠርን ፈጥሯል፤
- ለወደፊቱ አንዲት ጠንካራ ኢትዮጵያ እንዳትገነባ የሚያደርግ ደነቃራ አስተዳደር ነው።

ከላይ የተዘረዘሩት ነጥቦች ስለወደፊቱ አነድነታችንና ህበረታችን ከሚቆረቆሩ ያለፈውን ጨቋኝን ከፋፋይ ያገዛዝ ስርአት ግን አጥብቀው ከሚገነዘቡ ኢትዮጵያውያን አካባቢም ጭምር የሚነሳ ጥያቄ ነው። እንዚህ ጥያቄዎች በጥሞናና በስፋት ሊታዩ ይገባቸዋል።

እኔ የምመለከተው ከዚህ በታች እንዳለው ነው።

መቸም እንደሚገባኝ ማንም ኢትዮጵያዊ ያገሩን እድገት ይመኛል - ይፈልጋል። አንዱ ብሄር አልፎለት ሌላኛው ድሃ ሆኖ እድገት እንደማይኖር ደግሞ የሚገነዘብ ይመስለኛል። ካልሆነም ሊገነዘብ ይገባዋል። አንዱ አልፎለት አንዱ ተበድሎ በስላም መኖር እንደማይቻል ያለፉ የተለያዩ አገሮችና የኢትዮጵያ ታሪኮች ለዚህ ምስክሮች ናቸው።

ዕድገት ደግሞ ያለ አንድነት ስሜት፣ ያለሀበረት፣ ያለመከባበር፣ ያለእኩልነት መንፈስ የሚመጣ ክስተት (ፊኖሚንን) አይደለም። ስለዚህም የክልል ብብረት ብቻ አደረጃጀት ከነዚህ እሴቶች ጋር ያለው ተቃራኒነት ወይም አለመግባባት ምንድነው? እነዚህ ግንዛቤዎች ከስሜታዊነት በመነሳት የሚነገሩ ናቸው ወይስ በማስረጃነት (ታሪካዊ ይሁን ወይም አሁን በተጨማሪ የሚታይ) የሚቀርብ ነገር አለ? ልዩነቶቹ የሚታረቁ ናቸው? የሚሉ ጥያቄዎች በኔ ግምት በብዛት ከሚነሱት ጥቂቶቹ ናቸው።

.....

ከስሜት ፈልቀው የሰው አእምሮ ነፍስ ዘርቶባቸው “ወደ ዕውነትነት” የተቀየሩ (ፐርሲቨድ) የሆኑና በተጨማሪ የሚታዩ ችግሮች ባንድ ላይ ሆነው መፍትሄውን ለመሻት የምናደርገውን ሙከራ ማደብዘዛቸው አልቀረም።

ተጨማሪውን ስንመለከት ክልል አመሰራረት ላይ የማይስማሙ ችግሮች እንደሚኖሩ የሚያጠራጠር አይደለም። ከዚህ አንጻር የነበረውንና ያለውን ችግር ገዢው ፓርቲም ቢሆን እንደሚገነዘበው እርግጠኛ ነኝ። ይህ አነዱ ችግር ነው። ህዝቦች ለዘመናት አብረው በኖሩባት አገር ጥርት ያለ ብብረትና ብሄረ-ሰብ ላይ የተመሰረተ ክልል ማካለል በጣም አዳጋች ነው። በመጠኑም ቢሆን ችግር ይፈጠራል።

ሌላውና ዋናው የሚመስለኝ የብሄር-ክልል ችግር መብትና-ግዴታ ማወቅና-አለማወቅ ችግር ነው። በዚህም የተነሳ የክልል አሰተዳደሮች ከክልሉ ውጭ የሆኑትን ዜጎች መብት የመጋፋት ችግር ሊኖር መቻሉ ነው። ይህ ችግር በብዛት በተለይ በአሮሚያና ባንዳንድ ደቡብ ክፍሎች ጎልተው እንደታዩ አንዳንድ ሰዎች ይናገራሉ። እንዲህ ዓይነቱ ክስተት (እውነትነት ካለው) ቢያንስ በአራት መንገድ ሊታይ ይችላል፡-

- 1) ግብዝ የሆኑ ሰዎች የድሮ ‘ብድር’ የመለሱ እየመሰላቸው የሚወስዱት የበቀል እርምጃ፤
- 2) አጋጣሚውን ተጠቅመው ራሳቸውን ለመጥቀም የተዘጋጁ ሙሰኞች በሚያደርጉት እንቅስቃሴ፤ ለዚህም ሲሉ ህዝብን ከማጋጨት ወደቁላ የማይሉ
- 3) ፈደራላዊ አስተዳደር ምን እንደሆነ ባለማወቅና ሥርዓቱ ሥር እስኪሰድ የሚፈጠረው ችግር (ግሮዊንግ ፔይንስ)
- 4) ወይም ሰዎች ከራሳቸው ግምትና እምነት ተነስተው የሚያወሩት ነገር

እነዚህ ችግሮች እንደየክብደታቸው እየታዩ በጊዜ ካልተፈቱ ለወደፊቱ ችግር እንደሚያመጡ መታወቅ ይኖርበታል። ይህ የተባለው ችግር የደረሰው አሰተዳደሩ ሲሰተሚክ (መሰረታዊ) የሆነ፣ ሆን ተብሎ የተደነገገ ያድልዎ ችግር ስላለ ነው ወይስ ካሰራር ጋር የተያያዘ ችግር ነው?

.....

ከዚህ በመለስ አንዳንድ አገር-በቀል ፓርቲዎች የሚያነሱት ትልቅ ነጥብ ጊዜ ሰጥተን ልናየው የሚገባ ነገር አለ። ይኸውም የብሄሮችን መብት ለማረጋገጥ በቋንቋ ብቻ መከለል የለበትም፤ ኢኮኖሚያዊና አስተዳደራዊ/ጂዮግራፊያዊ አቀማመጦችንም አብሮ ማየት ያስፈልጋል የሚለው ነው። በተጨማሪም በክልል መታገቱ ብሄሮች

ውስጡ-ተኮር (ኢንዱስትሪ ለኪንግ) ይሆናሉ። የ ኢትዮጵያዊነት ሰሜት እየላላ ይመጣና ያገር አንድነት አደጋ ላይ ይወድቃል የሚል ትልቅ ነጥብ አብሮ ይነሳል።

በጥሞና ላየው ይህ ፍራቻ መልስ የሚያስፈልገው፣ ሁሉም ሊያጠናው የሚገባና የጋራ መፍትሔ የሚሻ ነው። 'ኢትዮጵያዊነት' እኛ ብቻ ነን የሚሉ ሰዎች በብዛት ደጋግመው ሰላሳሳት ብቻ ችላ ልንለው አይገባም። እንዳውም ከሁሉም ይልቅ ባገኙት ክልላዊ መብት የተጠቀሙ ክፍሎች ጉዳዩ ይመለከታቸዋል። መብታቸው ተጠብቆ የሚኖረው ይህ አሁን የመሰረቱት የፌዴራል ስርዓት ጠንካራ ኢትዮጵያዊነት ሰሜት ሲኖረው፣ የህብረ-ብሄር መለዋወጥ ጎልቶ ሲወጣ ነው።

ያንድነት ሰሜትን የሚያዳብር ጠንካራ ፈደራላዊ መንግሥት ከሌለ ክልላዊ መንግስቶች የተረጋጉና የነዋሪውን ጥቅም አስጠባቂ ሊሆኑ አይችሉም። ያንድነት ሰንሰለቱ ካልጠነከረ ማዕከላዊ ፈደራላዊ አስተዳደሩ ያመጣው አዎንታዊ ለውጥ ዘላቂነት ላይኖረው ይችላል። ለዚህ ነው ከማንኛውም ቡድን በላይ ክልሎች ስለ ኢትዮጵያዊነት መሳለብት የበለጠ ተቆርቋሪነት አላቸው ያልኩት።

IV

ወደፊት እንዴት እንንዛለን?

መንደርደርያ ይሆን ዘንድ ከዚህ በታች የሚመስሉኝን ባጭሩ ላቅርብ። በመጀመርያ ደረጃ ሁላችንም በ ኢትዮጵያ የፖለቲካ ሕይወት ውስጥ ያገባናል የምንለው ሁሉ -ከሊቁ እስከ ደቂቁ- ራሳችንን መመርመር ተቀዳሚ ተግባራችን እናድርገው። ግንፍልነት፣ ቁጡነት፣ ማግለል፣ ካለኔ ዕውቀት ላሳር ማለትን፣ ኩራት የ ዕውቀት ሳይሆን የድንቁርናና የ ዕኩይነት መገለጫዎች መሆናቸውን አውቀን ራሳችንን ከነዚህ መገለጫዎች ለማራቅ ተግተን መነሳት አለብን። ይህንን ስል አንባቢውን በሙሉ ባነድ ብሩሽ እንደቀባሁት ተደርጎ እነዳይወሰድብኝ እጠይቃለሁ።

በሽታችንን ማወቅ ግን ተገቢና ተቀዳሚ መሆኑን ሁላችንም ተገንዝበን ማለፍ አለብን። ንቀቱ፣ ኩራቱ፣ ጥላቻው፣ አለመደማመጡ፣ ዓቅምን አለማወቁ አሁን ያለንበት የፖለቲካ ውዥንብር ውስጥ አስገብቶን እንዳለፈ መገንዘብ ተገቢ ነው። በገዢው ፓርቲና በተለይም በውጭ ዳያስፖራ ፖለቲከኞች መፋጠጥ ዋና ምክንያቶቹ እነዚህ ሊላቀር አስተሳሰቦች ናቸው ብዬ አምናለሁ።

.....

ይህን ካልን ዘንድ ወደ ዋናው ቁምነገር እናዝግም። አህአዴግ የብሄር ክልል የ እኩልነትን ሰሜት ያሰርዳል፣ ይህ ሰሜት ደግሞ አገራዊ አንድነትን ይመሰርታል ይላል። ተቃዋሚው ደግሞ ውስጡ-ተኮር ይሆንና የ ኢትዮጵያዊነት ሰሜትን ያቀዘቅዛል፣ የጋራ እሴቶች እንዲቀጭጩ ያደርጋል ብለው ይሞግታሉ። ሁለቱም ዕውነትነት አላቸው የሚል አሰተያየት አለኝ። ስለዚህም ሁለቱም ሃሳቦች የሚጣጣሙበት መንገድ መኖር ይኖርበታል። ቀደም ብለን እንዳልነው ዓንድነት የሁሉም የ ኢትዮጵያ ህዝብ አጀንዳና ፍላጎት እንጂ አንዱ ወገን የሚያራምደው ሃሳብ አይደለም። ስለዚህም እንኳን ጦር ሊያማካዝ ይቅርና ለያኮራርፍ እንኳን የሚችል ጉዳይ መሆን አልነበረበትም።

ችግሩ በነዚህ ሁለት ያስተሳብ ዘርፎች መካከል የተሰነጉት የተለያዩ ቀለም ያላቸው አክራሪ አሉታዊ ሃይሎች ናቸው። አክራሪነት በተፈጠረው ወደመበጠስ ነውነጂ ወደ ማጠናከርና መገንባት አያመራም። በኛ አገር ሲታይ አንዱ አክራሪ የብሄር መብት ተከራካሪ ሌላኛው ያንዲት ኢትዮጵያ ጋሻ-ጃግሬ ሆነው ግራ-ቀኝ ያምሱታል። ባሁኑ ጊዜ ደግሞ የ ሚያሳዝነውና የሚገርመው ሁለቱም አጽናፎች ላለው ገዢ ፓርቲ ጥላቻ ስላላቸው ብቻ ባንድ ጎራ ሊመሸጉ ይጥራሉ። እንዳው ተሳክቶላቸው የጋራ ዒላማቸው ከጠፋ ግን ይህችን አገር ምን እንደሚያስመስሏት መገመት አያስቸግርም።

በሌላ በኩል ደግሞ ገዢው ፓርቲ ያክራሪዎች ጋጋታ ስላሰቸገረው ይመስላል ደግ በሚያስቡት ላይ ሳይቀር ጥርጣሬና አንዳንዴም የሃይል እርምጃ በመውሰድ ነገሩን በማብረድ ረገድ አሉታዊ አስተዋጽኦ ማድረጉ አልቀረም።

V

መንደርደርያ የመፍትሄ ሃሳቦች

1. መፍትሄው እንደሚመስለኝ ህዝቡ ነው።
ኢህአዴግ እኩልነት ዓነድነትን ያጠናክራል ሲል እውነትነት አለው። ስለዚህም የቆየውን የብሄሮች ጭቆና ለማስወገድ ሲል የብሄር አስተዳደር መስርቷል። ህዝባዊ አገዛዝ ማጎለበት (ኢ.መ.ፓ.ወ.ር.መንት) ማለት ካነስተኛ ወረዳ (ግራሱ-ሩት) ጀምሮ የህዝብ ስለጣን ማስረጽ ነው። ሃይልና ስለጣን ተግባራዊ የሚሆነው በክልል (ሰፔስ) ነውና ኢህአዴግ ክልል መመስረቱ ባጠቃላይ ትክክል ነው ብዬ አምናለሁኝ።

ባንጻሩ ደግሞ እንዲህ አይነቱ አስተዳደር ልዩ ትኩረት ካልተሰጠው ዓላማውን ስቶ አገራዊነትን ችላ በማለት ክልላዊነትን ሊያበረታታ እንደሚችል እንገነዘባለን። ሁለቱንም ማጣጣም የሁላችንም ጥቅም ማሰጠብ ስለሚሆን ብዙ ሊያከራክረን የሚገባ ጉዳይ አይመስለኝም። አሁን ያለው ፌደራል ሲሰተም ለክልሎች የሚገባውን ያህል መብት አይሰጥም የሚል አስተሳሰብ ባንድ በኩል፣ አይ! በጣም ልልና የማዕከላዊውን መንግሥት እጅ የሚያስር በጣም ልቅ ነው የሚሉ ሃሳቦች በሌላ በኩል ሆነው ሲያስተጋቡ እንሰማለን። ሚዛኑ የት ነው ያለው?

ስለዚህም በኔ ዕይታ መነግስትና ተቃዋሚዎች፣ የተለያዩ የህብረተሰብ ወኪሎች፣ አዋቂዎች/ ምሁራን የተሰማሙበት ልዩ ኮሚሽን ተቋቁሞ የህዝቡ ስሜት ምን እንደሆነና ችግሩ እነዴት ሊፈታ እንደሚችል መጠናት ያለበት ይመስለኛል። ከህዝቡ የሚመነጨ መፍትሄዎች ባለቤትነት ስለሚኖራቸው ዘላቂነታቸው ይረጋገጣል።

2. ቋንቋንና ፊደልን አስመልክቶ አሁን ያለውን ፖሊሲ በጋራ መመርመር።
ቋንቋ ህዝብን እንደሸረረት ድር የሚያስተሳስር መሣሪያ ነው። ስለዚህም

የጋራ ቋንቋችን የ ሚያድግበትንና ሁሉም ዜጋ የሚማርበትን መንገድ ልንፈልግ ይገባል። ይህ ማለት ግን ሌሎች የተለያዩ ብሔር ቋንቋዎች ወደ ጎን ይተዋሉ ማለት አይሆንም።

የቋንቋቸችን ዕድገት የሁላችንም ጉዳይ መሆን አለበት። ከንግዲህ ታዳጊ ኢትዮጵያውያን ባንድ የ ኢትዮጵያ ቋንቋ ብቻ ተወስነው ማደግ የለባቸውም። ለሌላው ብለው ሳይሆን ለራሳቸው የወደፊት ግላዊ (ኢንዱሲጂል) ዕድገት ሲሉ፣ ለ ኢትዮጵያዊነት ስሜት፣ ላነድነት ሲሉ።

ከጥቂት ዓመታት በፊት ወደ ኢትዮጵያ ሄጄ በነበረበት ወቅት ከትንሹ ወንድሜ ጋር የደረግኩት ውይይት ትዝ ይለኛል። ገና መዋለ-ሀፃናትና (ኪነደርጋረተን) አንደኛ ክፍል የነበሩ ልጆቹን ሌላ ቋንቋ - የኦሮምኛ ቋንቋ ያስተምራቸው እንደሆነ ጠየቅሁት። ነገሩ በጭራሽ ጭንቅላቱ ውስጥ እንዳልነበረ ተገንዝቤ ብጠይቀው ትምህርቱም እንደማይሰጥ ነገረኝ። ይህ ነገር መቀየር ይኖርበታል። በተለይ የሰው አስተሳሰብ።

በዚህ አኳያ ስናየው የ ኢትዮጵያ ፈደራልና የክልል መንግሥቶች ተጨባጭ እርምጃ መውሰድ ይኖርባቸዋል የሚል ዕምነት አለኝ። እንደሚመስለኝ መንግሥቶች ከክልሉ ቋንቋ በተጨማሪ አንድ ወይም ሁለት ሌላ ቋንቋዎች በግዴታ ልጆች እንዲማሩ ማድረግ መጀመር አለባቸው። እየተደረገም ከሆነ እሰየው!! እውቀቱ -ላገራቱና ለተማረው-እጅግ ጠቃሚነት እንዳለው ሁሉም የሚረዳው ስለሆነ ለምን የሚለውን ጥያቄ ሳልዳስሰው አልፋልሁኝ።

3. በዚህ ዕውቀት ውስጥ በተለያዩ ቦታዎች ‘አንዲት ኢትዮጵያ’፣ ‘ጠንካራ ኢትዮጵያ’ የሚሉ ቃላቶች ተደጋግመው ተነስተዋል። እነዚህ አባባሎች ምንን ነው የሚያመለክቱት? ንጹህ የሆነ ያንድነት ፍላጎት፣ የወዳጅነት አባባል ነው ወይስ ያለፈውን ስርዓት ከሚናፍቁ አንድ ቋንቋ፣ አንድ ሃይማኖት፣ አንድ ማዕከላዊ አገዛዝ እንዲኖር ከሚፈልጉ አካባቢዎች የሚነገር ውስጠ-ሚሰጠር (undercurrent) ያለው አባባል ነው? ይህንን ጠንቅቆ ማወቅ የመፍትሄ ሃሳብ በማቅረብ አንጻር ሲታይ ጠቃሚነት አለው። ጠንካራ ኢትዮጵያ የሁሉም አጀንዳ መሆኑን የሚያሳይ ጥናት ማካሄድ፣ ኢትዮጵያ ከንግዲህ የብሄር-ብሄረሰቦችን ጥቅምና ፈላጎት ከሚያካትት የፈደራል ስርዓት ሌላ አማራጭ እንደሌለ የማሳወቅ ሃላፊነት ምሁሩ ኢትዮጵያዊ መጀመርያ ለራሱ ቢረዳው ቀጥሎም ሌላውን ቢያስተምር ትልቅ ሚና የመጫወት ዕድል ያገኛል የሚል እምነት አለኝ። ይህን ማለት ያሰገደደኝ ሰለ አንድነትና ‘ጠንካራ’ ኢትዮጵያ ብዙዎች ከጥላቻ ፖለቲካ ጎራ ሲስተጋባ መስማቴ ነው።

4. ሌላው ዋናው ትልቁ ሥራ ጥላቻንና መናናቅን መታገል ነው ብዬ አምናለሁኝ። ይህንን እውን ለማድረግ ከተለያዩ የፖለቲካ ፓርቲዎችና ሌላ የህብረተ-ሰብ ክፍሎች የተውጣጡ ወገኖች የሚገኙበት ቡድን ማቋቋም አሰፈላጊ ነው ብዬ አምናለሁኝ። ዋናው ስራውና አላማው ያገር አንድነትንና የብሄር-ብሄረሰቦችን መከባበር ማራመድ ሲሆን ብሄር-ብሄረሰቦች እኩልነትን በተጨማሪ እንዲከበር ማድረግ ነው።

በተለይ ያገር ሽማግሌዎች የሚገኙበት ይህ ተቋም በ ኢትዮጵያውያን መካከል ተጨባጭና አይመሯዊ ዕርቅ እንዲኖር፤ ሕግን ያላከበረ የፖለቲካ ተቀናቃኝ ሁሉ መንግስታዊ ይቅርታ እንዲያገኝ ማድረግ፤ መሸምገል የመሳሰሉትን የሚያካትት ቢሆን ትልቅ አስተዋጽኦ ይኖረዋል። አንባቢ እንደሚገነዘበው እነዚህ ድፍን ሃሳቦች መብላላት እንዳለባቸው እገምታለሁ። ለውይይት እንዲያመቹ ተብለው በግርድፉ ተቀምተዋል። አንባቢዎች ከዚህ ተነስተው የሃሳቦቹን ይዘቶች እንዲመረምሩ እጋብዛለሁኝ።

VI

መደምደመያ

ችግሮቻችን አያሌ ናቸው። በዚህ ጽሁፌ ባንዱና ዋነኛ በመሰለኝ ላይ የሚመስለኝን ጽፌያለሁ። ታዳጊና ገና ለኛ የሚሆነውን የዲሞክራሲ ዓይነት ለመመስረት (አዎን! ገና ለኛ ስለሚሆነው ዲሞክራሲ ወይይት ያስፈልገናል!!) በምንዳክርበት በነዚህ ዓሥርት አመታት በችግሮቻችን መብዛት ብዙም ልንገረምበት የሚገባ አይመስለኝም።

በርግጥ ባህላችን ለ እድገታችን በመጠኑም ቢሆን ልንም እንደሆነብን እየተገነዘብን የመጣን ይመስለኛል። ትዕግሥስትና መደማመጥ በባህላችን ገና ብዙ ይቀረዋል።

በ ኢትዮጵያ እጅግ የሚያስደስት የ ኤኮኖሚ ዕድገት እያየን አንዳንድ ቡድኖች ይህ እድገት እውን የሆነው በሚጠሉት መንግሥት አመካኝነት ስለሆነ ብቻ ለያጥላሉት ይሞክራሉ። አንዳንዶቹም ውሸት ነው ብለው ደፍረው ይናገራሉ። ያለው መንግሥት እንዲወድቅ ስለተፈለገ ብቻ የሶማሌን ጦረኛ ፀረ-ሰላም ሃይል ይደግፋሉ፤ ከኤርትራው አቶ ኢሳያስ ጋር ያብራሉ።

የ ኢህአዴግን መንግሥት ለማጥለላት ሲባል ላገሪቱ መጥፎን ነገር መመኘት አስደንጋጭ ነገር ነው። ገና ፍርፋሪ ይደርሰናል ተብሎ አገሪቱን ላራዊቶች መዳረግ ብልህነትን አያሳይም። አራዊቶች ከነገሱ ፍርፋሬ አይገኝም። የትላለቅ አራዊቶች አገልጋይ -ትናነሽ አራዊቶች ለመሆን ካለተመረጠ በስተቀር።

ይህ ነገር ቶሎ ይቁም። አህአዴግም፣ ኢ.ዴ.ፓም፣አፍዴንም፣ ቅንጅትም፣ ሀብረትም፣ ሁሉም ለ ኢትዮጵያ ደጉን የሚያስቡ ድርጅቶች ናቸው። አካሄዳቸው ላይ ይለያያሉ። ይህ ያለ ነገር ነው። ግን ልዩነቱ በጨዋነትና በመከባበር መፈታት ይኖርበታል።

ሰሞኑን ጥሩ ነገር እያየን ነው። የ ኢትዮጵያ ከፍተኛ ፍ/ቤት ገለልተኛ በሆነ መንገድ ለፖለቲካ እስረኞች ፍርድ እየሰጠ ነው። አንዳንዶቹም እየተፈቱ እንደሆን እንሰማለን። ተጣራጣሪዎች ይህንን ሂደት የማስመሰል ሂደት ብለው ሊያጥላሉት ይሞክሩ ይሆናል። ለኔ ግን ብዛት ያላቸው ሰዎች መፈታት እንደ ተጨባጭ ገለልተኛነት እንዳየው ህሊናየ ያስገድደኛል። የተፈቱት ሰዎች ናቸው፤ በነዚህ

ሰዎች ህይወት አገር ስንመለከተው መፈታታቸው ትልቅ ለውጥ በህይወታቸው ላይ ያመጣል። በኔ አመለካከት ይህ ተጨባጭ አዎንታዊ ለውጥ ነው መለኪያችን መሆን የሚገባው።

ይህ ጥሩ ጅምር ይቀጥል ዘንድ ሁላችንም ገንቢ ሚና ብንጫወት አገራችን በሁሉም ዘርፍ ታድጋለች። በዚህ እርግጠኞች እንሁን።

.....

አብዛኛው የዚህ ጸሁፍ ትንታኔ የሚመለከተው የ ኢትዮጵያ ዲሞክራሲ ነውና ስለኛ ዲሞክራሲዎች ትንሽ ልበልና ነገራን ልቋጭ። ዕጅግ አብዛኛው የኛ ሰው ውጭ አገር የሚኖረው ራሱን ለመርዳት ሲል፣ ለራሱ ምችት ሲል ነው። ምንም እንኳ ላወጣው የተለያዩ ምክንያቶች ቢኖሩም። ስለዚህም ግትርና መንቻካ የፖለቲካ አቋም ወይም አስተሳሰብ የለውም። መንቻካው ፖለቲካ የሚጠነጠነው (በብዛት) የራሳቸው የግል አጀንዳና ችግር ያላቸው፣ ካለው ገዢ ፓርቲ ጋር በጣም ጥቂቶቹ ደግሞ ከ ኢትዮጵያ ህዝብ ጋር ባንድ ይሁን በሌላ ምክንያት የማይታረቅ ጠብ ውስጥ የገቡ ናቸው። እኒህ ጥቂቶች ያለ የሌላ ሓይላቸውን ተጠቅመው ሌት ተቀን በፖለቲካው አለም ስለተሰማሩ (ሌላ ምርጫ የሌላቸው ስለሚመስላቸው) ሌላውን አገራዊ ፖለቲካ ከግል ጥቅማቸው ጋር በማዛመድ የመሪነቱን ልንም ጨብጠዋል። አፀያፊ ቋንቋና ዘዴ ስለሚጠቀሙም አብዛኛው ስደተኛ (የውጭ ነዋሪ) ከነሱ ጋር አለመጋፈጥን ይመርጣል። ይህ ነው የዲሞክራሲ ፖለቲካ ዋናው መልኩ።

ታዲያ ምን ይበጃል? እንደኔ ፈላጎትና እይታ ቢሆን አጭሩና የቁርጠ መልስ ዲሞክራሲው በ ኢትዮጵያ ፖለቲካ ውስጥ የመሪነት ሚና ለመጫወት የሚያደርገውን ሙከራ ማቆም አለበት ነው። ለውጥ፣ ያሰተዳደር ለውጥ እንደሸቀጥ ከውጭ አይላክም። ይክፋም ይበጅም አገር ውስጥ ያሉ ፓርቲዎች -ገዢው ይሁን ተቃዋሚው- ናቸው ያገራቱን ዕድል ከህዝቡ ጋራ ሆነው የሚወስኑት። እኛ ውጫኞቹ በሚመስለን የፖለቲካ ዘርፍ ዕይታ ተመርኩዘን የውስጠኞቹን መርዳት፣ ላገራችን የሚበጀውን ማድረግ፣ በ ኤኮኖሚው መስክ ተሰማርተን አገራችንንና ራሳችንን መረዳት ነው የሚጠበቅብን።

አለበለዚያ ሁኔታዎች በቅጽበት በሚለዋወጡበት አገር፣ የድሮዋን ኢትዮጵያ ምስል በጭንቅላታችን ላይ ቀርፀን የምናደርገው እንቅስቃሴ አገራችንን ከመጉዳት ራሳችንን ደግሞ ለ ዓይምሮ መታወክ ከመዳረግ በስተቀር የምንፈይደው ነገር አይኖርም።

በትንሹ እንጀምር። ውጭ ሆነው መጥፎውን ብቻ የሚያወሩትን ወገኖቻችንን ደግኑም እንዲዳስሱ እናበረታታቸው። ያገር አጀንዳ ከግል አጀንዳ ጋር አያገናኙት። ላገራቱ እድገት ተጨባጭ አስተዋጽኦ ማድረግ እንደሚችሉ መንገዱን እናሳያቸው።

ስለዚህም የዲሞክራሲ ፖለቲከኛው ስም ማጉደፉን፣ የሰዎች ዝርዝር ስም እያወጡ የግለሰቦችን ስነ-ሰውነት/ ተክለ-ሰውነት/ መግደሉን (ካራክተር አሳሲነትን) ያቁም። ፖለቲካውን ትቶ በግለሰብ ላይ ያተኮረ ውርጂብኝ አፀያፊ ነው። ከብልግናም በላይ ነው። ጨዋ 'ኢትዮጵያዊ' ባህልና ስነ-ምግባር አይደለም።

የኢትዮጵያ መንግሥትም ይህን ያገራዊነት ስሜትን ያበረታታ። ሆደ-ሰፊ ይሁን።
የሌሎቹን ጥፋት ይቅር ካለ ሌሎቹም የሱን ጥፋት ይቅር ይለ-ለታል። ያለፈው
አልፏል አሁን አዲስ ምዕራፍ ተከፍቷልና ኑ ! አብረን እንንዝ የሚል ጥሪውን
ያስተላልፍ። ያነድነት ሀረጉ ይጠንክር። አዲሱን የ ኢትዮጵያ ሚሊኒየም
በተጨማሪም የለውጥ ዘመን የምናደርገው ራሳችንን ስንለውጥ፣ መጀመርያ ከራሳችን
ጋር ለጥቆም ከሌላው ኢትዮጵያዊ ጋር ያላንዳች ቅድመ-ሁኔታ ዕርቅ ስናደርግ
ነው።

አዎን!

“የኢትዮጵያ ሚሊንየም የ ኢትዮጵያ ሕዳሜ ይሁን”